

Mødet den 15. Decbr. 1932.

Fraværende: Leonhard Hansen, Holst-Knudsen, Anna Petersen og Vald. Pedersen.

1. (J. Nr. 525—1932). Indenrigsministeriets Samtykke til Købet af Ejendommen Vestergade Nr. 22.
Toges til Efterretning.
2. Indenrigsministeriets Approbation paa Købekontrakter med:
 - a. (J. Nr. 22⁶—1932). Ejendoms A/S af 4. Oktober 1932).
 - b. (J. Nr. 11¹—1932). Murermester Th. Schulz.
 - c. (J. Nr. 22⁷—1932). Tømrerm. Max Pedersen.
Toges til Efterretning.
3. (J. Nr. 546—1932). Regnskab for Viggo og Julie Voigts Legat i 1931—32.
Toges til Efterretning.
4. (J. Nr. 538—1932). Regnskab for Admiral Krieger og Hustrus Legat.
Toges til Efterretning.
5. (J. Nr. 539—1932). Regnskab for Slagtermester Hendriksen og Hustrus Legat.
Toges til Efterretning.
6. (J. Nr. 23¹⁸—1932). Beretning om Vej- og Kloakvæsenet i 1931—32).
Toges til Efterretning.

7. (J. Nr. 23¹⁷—1932). Beretning om Aarhus Vandværk i 1931—32).

Toges til Efterretning.

8. (J. Nr. 23¹⁶ 1932). Fortegnelse over anmeldte Byggeforetagender i 1931—32.

Toges til Efterretning.

9. (J. Nr. 82—1932). Skrivelse fra Havneudvalget angaaende Forrentning og Afdrag af Laanet til Opførelse af en ny Søbadeanstalt.

Følgende Skrivelse forelaa:

»I Anledning af at de af Havnen forskudsvis afholdte Udgifter ved Opførelse af Søbadeanstalten Nord for Lystbaadehavnen til Dato er naaet 209288,90 Kr., altsaa praktisk talt det Beløb, Ministeriet for offentlige Arbejder ved Skrivelse af $\frac{3}{2}$ 1932 har fastsat som Maximum for Tilskud + Laan af Havnekassen, 210000 Kr., har Havneudvalget i sit Møde den 6. d. M. behandlet Spørgsmaalet om Rente- og Afdrags-terminerne for Laanet til Kommunen.

Ministeriet for offentlige Arbejder har i sin ovennævnte Skrivelse fastsat Renten til 4 % p. a., og Indenrigsministeriet har ved Skrivelse af $\frac{28}{4}$ 1932 tiltraadt Laanets Optagelse og fastsat, at Laanet tilbagebetales med 10000 Kr. aarligt.

Havneudvalget skal derefter tillade sig at anmode om det ærede Byraads Approbation paa, at den første Halvdel af de afholdte Udgifter, 105000 Kr., betragtes som Havnens Tilskud, medens Resten udgør det til Kommunen ydede Laan, der foreslaas forrentet og amortiseret saaledes:

Laanet forrentes og afdrages halvaarsvis i Juni og December Terminer. Renten udgør 4 % p. a. af det til enhver Tid skyldige Beløb og Afdraget 5000 Kr. hvert Halvaar.

Renten fra Datoerne for de enkelte Udbetalinger til 10. December 1932 inkl., der andrager 770,74 Kr. ialt, erlægges i December Termin 1932, medens første Afdrag erlægges i Juni Termin 1933, og Afdraget i denne Termin erlægges med det Beløb, Gældsbeløbet overstiger 100000 Kr.«

B o r g m e s t e r e n gjorde opmærksom paa, at Forslaget var i Overensstemmelse med den Overenskomst, der tidligere var godkendt af Ministeriet, saa Sagen kunde vel tages til Efterretning.

Toges til Efterretning.

10. (J. Nr. 433—1932). Skrivelse fra Havneudvalget angaaende en Divergens mellem Havnen og Brolægningsudvalget om Betaling af Udgifterne ved Brolægning af Havnegade.

A n d r. B i t s c h forelagde Sagen og udtalte, at Brolægningsudvalget havde ment at varetage Kommunens Interesser ved at afkræve Grundejerne Bidrag til Befæstning af Gaderne, og til Grundejerne hørte ogsaa Aarhus Havn. Havneudvalget mente ikke, at Havnen var pligtig til at betale Bidrag her, og en foreliggende Skrivelse fra Vandbygningsdirektøren gav dem Medhold heri. Hvor meget det betød, vidste Taleren ikke; men hvis Havnen skulde være fri for at betale, vilde det være vanskeligt at afkræve andre Grundejere Bidrag. Udvalget ønskede imidlertid Sagen tilbage for at se lidt nøjere derpaa.

B o r g m e s t e r e n svarede, at Brolægningsudvalget ofte var paa den gale Side. Da Kystvejen i sin Tid blev gjort i Stand, fik Havnen en meget stolt Skrivelse fra Udvalget om at betale Reguleringen af Gaden, men Havneudvalget sagde nej. Saa kom der en meget haard Skrivelse med

Krav om at betale 35000 Kr., men man lod da Brolægningsudvalget vide, at da Kystvejen blev anlagt, blev der afsluttet en Kontrakt mellem Byen og Havnen, hvorefter denne ingen Sinde skulde yde noget til Kystvejen, hverken Rengøring, Vedligeholdelse eller lignende. Der forelaa en klar Overenskomst om, hvorledes man skal forholde sig angaaende Gaderne ved Havnen, Fordelingen var en Gang sket mellem Byen og Havnen, og det maatte man holde sig efterrettelig; men hvis Brolægningsudvalget absolut vilde fortolke det paa anden Maade, vilde Kommunen komme til at betale et klækkeligt Bidrag til Slagtehusvejen. Alligevel havde Brolægningsudvalget sendt en Regning til Havnen, og Havneudvalget sendte den da til Ministeriet og afæskede dets Afgørelse. Det var nødvendigt, for da Spørgsmaalet var fremme om Havnens forøgede Tilskud til Politiet, havde Kontorchefen i Ministeriet udtalt, at hvis Havneudvalget udbetalte noget, som ikke var godkendt af Ministeriet, vilde Udvalgets Medlemmer blive gjort ansvarlig derfor, og det ønskede Udvalget selvfølgelig ikke. Havneudvalget fastholdt altsaa, at man ikke skyldte Brolægningsudvalget noget, og hvis dette fastholdt sit Krav, vilde man rejse Spørgsmaalet om Slagtehusvejen. Nu havde Hr. Bitsch imidlertid ønsket Sagen tilbage til nærmere Overvejelse, og der var da næppe Grund til yderligere Drøftelse.

A n d r. B i t s c h pegede paa, at Brolægningsudvalget optraadte paa Kommunens Vegne overfor Grundejerne, naar der skulde opkræves Brolægningsbidrag. Udvalget havde den Opfattelse, at naar der var Tale om Brolægning eller Befæstelse i Henhold til Vedtægtens § 44, var Grundejerne pligtige til at betale deres Del dertil, ogsaa Havnen.

Chr. Nielsen spurgte, om man vilde have behandlet en privat Grundejer paa samme Maade, hvis der havde foreligget en bestemt Overenskomst angaaende Gaden.

Borgmesteren konstaterede, at Udvalgets Formand ikke ønskede at svare derpaa, og Sagen vilde da gaa til Udvalget til fornyet Overvejelse.

Sagen gik tilbage til Brolægningsudvalget.

11. (J. Nr. 259—1932). Skrivelse fra Danmarks Naturfredningsforening til Justitsministeriet vedrørende Sagen om Fredning af Ebeltoft Vig.

Borgmesteren gav nogle Oplysninger om et Møde angaaende Sagen, hvor Kasseudvalget var til Stede. Det var en meget morsom Historie, for efter nogen Forhandling vedtog Formanden, Dommer Boas, og Gerud Jensen en Protokoltilførsel, som de havde lavet før Mødet, og hvorved de ophævede den Klausul, der var lagt paa Grundene langs Stranden, og hvis saa Fredningsforeningen og de interesserede Kommuner vilde længere med Sagen, maatte de paa ny gaa til Ministeriet. Man blev saa enige om at overdrage til Naturfredningsforeningen at arbejde videre derpaa, og nu forelaa der en Skrivelse fra Foreningen til Ministeriet. Taleren vilde anbefale Byraadet at give Sagen sin Anbefaling under samme Former som ved den sidste Vedtagelse, saa vilde der blive sat alt ind paa at faa en Afgørelse.

Skrivelsen tiltraadtes.

12. (J. Nr. 564—1932). Indstilling fra Brolægningsudvalget om Istandsættelse af en Del af Willemoesgade og Gadens Overtagelse som offentlig.

Følgende Indstilling forelaa:

»Udvalget indstiller, at Willemoesgade istandsættes fra Niels Juelsgade mod Nord, og

at det sidste Stykke af Ringggden anlægges, alt i Henhold til Stadsingeniørens Redegørelse for en samlet Sum af 42300 Kr., der med Undtagelse af de 1800 Kr. for Tilslutning til Ringgaden betales af Beboerne i f. Eks. 20 halv-aarlige Terminer paa sædvanlige Vilkaar. Gaden overtages samtidig som offentlig.«

A n d r. B i t s c h forelagde Forslaget. Flere af Gaderne paa Trøjborg var i en meget daarlig Forfatning, og der indløb stadig Klager derover fra Beboerne. Grundejerne skulde betale det meste af Udgiften, og det kunde maaske være vanskeligt for nogle af dem, men et Stykke af Gaden havde høj Bebyggelse, og disse Ejendomme kunde nok svare Udgiften. Der var imidlertid Tale om en Del Byggeri ved Gaden, og det vilde saa være klogest at vente med den Del af Gaden, saa længe Byggeriet staar paa, men Resten kunde godt istandsættes. Kommunen skulde imidlertid staa i Forskud for Beløbet, og Udvalget havde ikke Penge dertil, hvorfor man henstillede, at Sagen sendes til Budgetudvalget.

B o r g m e s t e r e n svarede, at det havde været mere hensynsfuldt af Brolægningsudvalget, hvis man havde sendt Sagen til Budgetudvalget, før man kom til Byraadet.

A n d r. B i t s c h erindrede om, at Budgetudvalget ikke altid tog saadanne Hensyn, f. Eks. da Banegaardsgade skulde anlægges, forelagde Budgetudvalget Indstilling i Byraadet om, at Udgiften skulde afholdes paa Brolægningsvæsenets Konto.

B o r g m e s t e r e n hævdede, at Budgetudvalget ikke dengang havde taget nogen Beslutning, men henstillede til Byraadet at tage Sagen saaledes. Men Brolægningsudvalget havde jo den

Udvej at tage det foreslaaede Arbejde paa Budgettet.

A n d r. B i t s c h svarede, at der vilde blive andre Gader foreslaaet paa Budgettet.

J. P e r r e g a a r d vilde meget fraraade at begynde paa det Stykke Gade, hvor der paa-tænktes Byggeri, for der skulde graves til saa mange Ledninger, at en Istandsættelse vilde være ganske omsonst.

Sagen henvistes til Budgetudvalget.

13. (J. Nr. 562—1932). **Forslag til Ordning af Frue Kirkeplads mellem Kirken og Vestergade.**

B o r g m e s t e r e n henviste til de foreliggende Tegninger og Planer. Det var kun en lille Del af Pladsen, der kunde anlægges nu, men man maatte have en Plan at arbejde efter i den kommende Tid.

J. R. F a n g e r erindrede om, at Frue Kirke havde nægtet at give Tilladelse til at anvende en Del af Pladsen til Parkering, men naar hele Arealet engang blev ryddet, kunde der maaske blive et lille Stykke til Parkering.

B o r g m e s t e r e n svarede, at Pladsen var Kirkens, og det kunde ikke ske uden de kirke-lige Autoriteters Samtykke.

J. R. F a n g e r antog ikke, at de Ejendomme, Kommunen købte, var Kirkens Areal.

B o r g m e s t e r e n oplyste, at den Plads, Husene laa paa, var Kirkens, som havde udlejet Grundene og fik en Afgift deraf, saa det kunde Kommunen ikke gøre noget ved. Grundene var i sin Tid udlejet til Bebyggelse, for at Kirken og Klosteret derved kunde komme til at ligge mere lunt; nu rev man Husene ned, for at Kirken kunde komme til at ligge frit; saaledes skiftede det gennem Tiderne,

A n d r. B i t s c h bemærkede, at Brolægningsudvalget daarligt kunde tænke sig en Plads uden Parkering, men her kunde det næppe lade sig gøre, naar Kirken satte sig imod det. Iøvrigt var det en meget smuk Plan, der forelaa.

B o r g m e s t e r e n fandt, at Brolægningsudvalget mest spekulerede paa Parkeringspladser og Kiosker, men der laa en Kiosk i Jægergaards-gade, som burde væk.

A n d r. B i t s c h svarede, at den vilde blive fjernet.

Indstillingen vedtoges.

14. (J. Nr. 509—1932). Henstilling fra Fællesrepræsentationen af maanedslønnede kommunale Funktionærer og Arbejdere om en Ændring af Pensionsregulativets § 6 saaledes, at Afskedspligt forandres fra 70 til 65 Aar og Afskedsret fra 65 til 60 Aar.

Lønudvalget kan ikke anbefale Andragendet, men foreslaar efter Forhandling med Fællesrepræsentationen, at der fra Byraadets Side rettes Henstilling til samtlige ved Kommunen beskæftigede pensionsberettigede Personer, som er fyldt 65 Aar, om at søge deres Afsked.

H. P. C h r i s t e n s e n antog, at denne Tanke var kommet frem, fordi Statsbanerne havde gjort dette, men der var den Forskel, at de ikke ansatte Folk i Stedet for dem, der blev afskediget, saa de fik Pensioner at betale i Stedet for Lønninger. Kommunen skulde imidlertid have andre Folk i Stedet og kom altsaa til at betale baade Løn og Pension, og det mente Udvalget ikke at kunne tiltræde. Derimod var man gaaet med til den mildere Form at rette en Henstilling til dem.

J. C h r. M ø l l e r syntes ikke særlig om Forslaget, for det var i Virkeligheden at række Silke-

snoren til de 65-aarige, og det var en daarlig Politik at komme ind paa, at en Mand ikke skulde arbejde længere end til det 65. Aar. I mange Tilfælde var han fuldt arbejdsdygtig og dertil i Besiddelse af Erfaringen. For nogles Vedkommende var det maaske ikke for tidligt, men der var ogsaa Tilfælde, hvor man nødig vilde af med en Mand, før han var 70 Aar. Taleren vilde helst, at man ikke foretog nogen Henvendelse, men det kunde i hvert Fald ikke blive andet end en Henstilling.

H. P. Christensen indrømmede, at der var Tilfælde, hvor man nødig vilde, at en 65-aarig skulde gaa, men det kunde der altid tales med vedkommende om. Det drejede sig ikke om ret mange, for de fleste gik, naar de var 65 Aar. Men det var kun en Henstilling.

Indstillingen vedtoges.

15. (J. Nr. 566—1932). Indstilling fra Lønudvalget om Nedsættelse af Godtgørelsen til kommunale Funktionærer for Cyklehold fra 80 Kr. til 60 Kr. aarlig.

H. P. Christensen oplyste, at et enkelt Udvalg sidste Aar havde sat det til 60 Kr., medens andre gav 80 Kr. Det var derfor rigtigst, at Byraadet vedtog en fast Ordning, og Cykler var nu saa billige, at 60 Kr. sikkert var tilstrækkeligt.

Indstillingen vedtoges.

16. (J. Nr. 451—1932). Henstilling fra Aarhus Politiforening om Udvidelse af de overordnede Politifunktionærers Antal.

Lønudvalget kan ikke anbefale Andragendet.
Kunde ikke bevilges.

17. (J. Nr. 50—1932). Andragende fra Aarhus Politiforening om Bevilling af Fejltællingspenge til forskellige Politifunktionærer.

Fra Lønudvalget forelaa følgende Indstilling:

»Efter Forhandling med Politiforeningen fremsendes Sagen til Byraadet med Indstilling om, at der tilstaas den Funktionær, der foretager Bødeopkrævning, 200 Kr. aarlig i Fejl-tællingspenge under Hensyn til, at det er ganske særlige Forhold, der gør sig gældende for Bøders Opkrævning.

Man kan ikke anbefale, at der ydes Fejl-tællingspenge til de øvrige i Andragendet nævnte Funktionærer.«

H. P. Christensen anbefalede Indstillingen. Indstillingen vedtoges.

18. (J. Nr. 293—1932). **Andragende fra Hammelbanen om Forhøjelse af Kommunens Garantitilsagn med 1000 Kr.**

Budgetudvalget indstiller at tilsige Kommunens Garanti for Halvdelen af det ommeldte Beløb paa Betingelse af, at Hammel Kommune overtager Garantien for den anden Halvdel.

B o r g m e s t e r e n anbefalede Indstillingen. Indstillingen vedtoges.

19. (J. Nr. 321—1932). **Skrivelse fra Købstadforeningen om Optagelse af en Forhandling angaaende Nedsættelse af Sygehuslægerne Løn m. v.**

Fra Lønudvalget forelaa følgende Erklæring:

»Idet Sagen tilbagesendes Byraadet bemærkes, at saavel Kommunens Overlægers som Sygeplejerskers Løn- og Pensionsforhold har været Genstand for Revision under Lønforhandlingerne i 1931, og at Lønudvalget derfor ikke finder Anledning til nu at optage Forhandlinger om en Ændring af de bestaaende Forhold.«

H. P. Christensen oplyste, at det drejede sig om Lægers Grundløn paa over 20000 Kr.,

medens Honoraret for Patienter paa Enestuer ikke vilde blive berørt, og det havde da ingen Interesse for Aarhus Kommune.

Udvalgets Erklæring tiltraadtes.

20. (J. Nr. 545—1932). Andragende fra Lillebilsamslutningerne om Tilladelse til i Juleugen og Nyt-aarsdage at tage Tur ved Banegaarde og Dampernes Anlægspladser samt paa Byens Gader og offentlige Pladser.

Brolægningsudvalget kan ikke anbefale Andragendet.

P. P e t e r s e n erkendte, at Brolægningsudvalget var principfast; naar det først havde taget et Standpunkt, fastholdt man det, hvordan end Forholdene udviklede sig. Det kunde dog med større Ret kaldes Stædighed, for det var uforstaaeligt, at Lillebilchauffører skal degraderes til 2. Klasse, naar de havde samme Uddannelse som de andre, og deres Vogne ligeledes var under Politiets Kontrol. Der knnde ske de mærkeligste Ting ved dette Forbud, og det var hensynsløst ikke blot overfor dem, men ogsaa overfor Publikum, særlig paa de Aftener, hvor Bilerne var meget optaget. Taleren vilde meget henstille at give disse Folk samme Ret som de øvrige.

A n d r. B i t s c h indrømmede, at Brolægningsudvalget var principfast i Færdselsspørgsmaal, for ellers gik det hele i Kaos. Det var anført i Politivedtægten, hvilke Vogne der maa tage Hyre paa Gaderne, og Udvalget ønskede ikke Vedtægten ændret, selv om Konsul Petersen og Fabrikant Møller skiftedes til at kritisere dette Forhold, hver Gang der kom et nyt Andragende.

P. P e t e r s e n troede ikke paa noget Kaos af den Grund. Hvis Udvalget gik med dertil, gjorde Politiet det sikkert ogsaa.

A n d r. B i t s c h svarede, at Byraadet ikke kunde ændre Politivedtægten. Hvis der skulde køre 2—300 Vogne i Byens Gader og tage Hyre i Juledagene, vilde hele Færdselen bryde sammen.

Kunde ikke bevilges.

21. (J. Nr. 559—1932). Andragende fra Arbejdernes Fællesorganisation om et Tilskud paa 6000 Kr. til Besisning af fattige i Vintermaanederne.

B o r g m e s t e r e n henstillede at bevilge Beløbet.

J. C h r. M ø l l e r vilde ikke tale imod Andragendet, men det vilde være rart at faa lidt Kontrol, saa man vidste, at det kun var Folk fra Aarhus, der deltog i Besisningen. En virkelig Kontrol var maaske vanskelig at føre, og det betød vel heller ikke saa meget, men Aarhus var jo ikke saa velstillet, at man havde Raad til at føde Folk ogsaa fra andre Kommuner.

B o r g m e s t e r e n mente, der førtes en ganske god Kontrol.

C h r. N i e l s e n indrømmede, at det kunde lade sig gøre, at et Menneske fra en anden Kommune fik et Maaltid Mad, men det var vist sjældent det skete, og da det leveredes for 25 Øre, betød det ikke ret meget. Folk med fast Understøttelse var udelukket fra Besisningen, og Spisetiden var lagt i Arbejdstiden, saa der skete ikke let Misbrug. Taleren vilde anbefale Andragendet.

Bevilgedes.

22. (J. Nr. 505—1932). Indstilling fra Lønudvalget om Regler for Udbetaling af Understøttelser efter 1. Januar 1933.

Lønudvalget indstiller, at der fra 1. Januar 1933 at regne fastsættes følgende Regler for Udbetaling af Understøttelser og Dyrtidstillæg til disse;

»Understøttelser og Dyrtidstillæg til disse udbetales maanedlig og forud ved hver Maanedes Begyndelse, dog saaledes, at dersom Udbetalingsdagen falder paa en Helligdag, skal Udbetalingen finde Sted paa den sidste Søndag i den foregaaende Maaned. Den understøttedes Død, efter at saadan Udbetaling har fundet Sted, men før Maanedens Udløb, giver ikke Kommunen (Havnen) noget Krav paa Tilbagebetaling af det for den efterfølgende Maaned forudbetalte Beløb.

Dødsfald i den Maaned, for hvilken Udbetaling har fundet Sted, medfører ikke Tilbagebetaling af nogen Del af det forud oppebaarne Maanedsbetøb.«

H. P. Christensen anbefalede Forslaget, hvorefter man vilde faa samme Ordning som ved Udbetaling af Løn.

Indstillingen vedtoges.

23. (J. Nr. 537—1932). Andragende fra Foredragsforeningen af 1901 om Tilskud.

Det paa Konto XIX opførte Beløb paa 200 Kr. bevilgedes.

24. (J. Nr. 28—1932). Andragende fra Hjælpekassen om at faa yderligere Beløb paa 350000 Kr. til Haadighed.

Budgetudvalget indstiller, at der foreløbig bevilges Hjælpekassen et Beløb paa 100000 Kr.

Borgmesteren oplyste, at Beløbet kunde slaa til indtil et Stykke ind i Januar Maaned, saa maatte man jo drøfte Sagen igen.

Indstillingen vedtoges.

25. (J. Nr. 410—1932). Fornyet Besværing fra Husejer J. Andersen, Svalevej, over Vejene i Fuglebakkekvarteret.

Fra Brolægningsudvalget forelæa følgende Erklæring:

»Idet Udvalget henholder sig til den tidligere afgivne Erklæring, skal man blot bemærke, at de i den ny Klage nævnte 86000 Kr. til Harald Jensens Plads er indkommet gennem Grundsalg omkring Pladsen, hvorfor de ikke kan anvendes andre Steder, samt at anførte Kloakafgifter m. m. svarer til, hvad der betales af alle Grundejere i Byen.«

Tiltraadtes.

26. (J. Nr. 563—1932). Andragende om Tilskud til Udgivelse af en Dansk-Amerikansk Almanak.

Budgetudvalget kan ikke anbefale Andragendet.
Kunde ikke bevilges.

27. Købekontrakter angaaende Marselisborggrunde med følgende:

- a. (J. Nr. 22⁸—1932). Tømrmester N. Gravesen og Malermester Poul Sørensen angaaende en Grund ved Stadionallé.
 - b. (J. Nr. 22⁹—1932). Malermester H. Hansen angaaende en Grund ved Stadionallé.
 - c. (J. Nr. 22¹⁰—1932). Malermester A. Boysen angaaende en Grund ved Stadionallé.
 - d. (J. Nr. 22¹¹—1932). Arkitekt A. Mogensen og Murermester M. Pedersen angaaende en Grund ved Stadionallé.
 - e. (J. Nr. 22¹²—1932). Tømrmester J. Kjærulf angaaende en Grund ved Stadionallé.
 - f. (J. Nr. 22¹³—1932). Murermester J. M. Jensen angaaende en Grund ved Wærumsgade.
 - g. (J. Nr. 22¹⁴—1932). Murermester A. M. Knudsen angaaende en Grund ved Wærumsgade.
 - h. (J. Nr. 22¹⁵—1932). Malermester Th. Guldby angaaende en Grund ved Wærumsgade.
- Godkendtes.

28. (J. Nr. 557—1932). Indstilling om Bevilling af Ekstrahjælp til Aldersrentenydere i Julen.

Følgende Indstilling forelaa:

»Udvalget tillader sig herved at indstille til det ærede Byraad, at der bevilges de Aldersrentenydere i Aarhus, der bor udenfor Alderdomshjemmet, og hvis Indtægt ikke overstiger det efter Loven fradragsfri Beløb — 200 Kr. for Ægtepar og 100 Kr. for enlige Personer — en Ekstrahjælp i Anledning af Julen af 8 Kr. for hvert Ægtepar og 5 Kr. for hver enlig Person.

Denne Ekstrahjælp vil andrage ca. 7250 Kr., idet det drejer sig om ca. 250 Ægtepar og ca. 1050 enlige Personer, og Beløbet kan afholdes af det Beløb, der haves til Raadighed til personligt Tillæg i Henhold til Aldersrentelovens § 6, 1. Stk., hvorved man bemærker, at der da vil kunne erholdes Refusion fra Statskassen og fra fremmede Kommuner efter Aldersrentelovens Refusionsregler.«

Indstillingen vedtoges.
